प्रतिषिद्धं निष्ठीवनꣳ हसनमववर्षणं दन्ताविष्करणममेध्यदर्शनमपांगाहनꣳ होमो ऽनृतं च[1] प्राग्वꣳशादुदयास्तमयावभ्याश्रावणं च न स्यान्नक्तं मूत्रपुरीषे कुर्याद्यदि दिवा छायायाम् यदि हसेदपिधाय मुखमिति उन्दतीरित्यववृष्टो जपेत् अदब्धं चक्षुरित्यमेध्यं दृष्ट्वा अदीक्षितवादं चेद्ब्रूयाद्वमग्ने व्रतपा असीति जपेत् अकाले वाचं विसृज्य वैष्णवीमाग्नावैष्णवीꣳ सारस्वतीं बार्हस्पत्यामित्येता निगद्य वाचं यच्छतीति · एवमेव कठसूत्रे ऽपि ।

शालासनास्वप्नौ संधिवेलयोः ॥ ८ ॥ सायम्प्रातःसंध्याकालयोः यथाक्रमं शा॰प्नौ यजमानः करोति · सायं शालायामासनम् प्रातरस्वप्नश्च ।

वेद्याꣳ सुत्यासु ॥ ९ ॥ सुत्यासु वर्तमानासु वेदिमध्ये सं॰योः शा॰प्नौ भवतः ।

अप्रायश्चित्तमपराधे ॥ १० ॥ पूर्वोक्तस्य शाला॰लयोरित्यस्य (८) नियमस्यातिक्रमे अप्रा॰त्तम् [प्रायश्चित्तं] न भवतीत्यर्थः · यत्न एवात्र कर्तव्यो यथापराधो न भवति नात्र प्रायश्चित्तिरस्ति प्रतिगुप्यमेवैतस्मादिति (३. २. २. २७) श्रुतत्वात् · किं दुष्करत्वान्नास्ति नैतदेवम् महत्तराणामप्यागसां चिकित्सनात् · किं तर्हि नास्ति प्रा॰त्तिः · मनसैवास्यानपप्रोषितं भवतीति यो जागार भुवनेष्वितिवत् (११. ३. १. ६ ८) अपराधस्य मन्दत्वादित्याशयः · तथापि प्रतिगुप्यमेव गुपू रक्षणे रक्षितव्यमेवास्मादपराधादिति हरिस्वामिनः ।

इतरेतरस्मिन्वोपह्वमिहेरन् ॥ ११ ॥ अथवा पूर्वोक्तनियमस्यापराधे अनेकयजमानके कृतापराधा दीक्षिता इतरे॰ह्वमनुज्ञामिहेरन् दीक्षिता उपह्वयध्वमित्येवम् · ततश्च तैरनुज्ञाताः शालां प्रविशेयुरेव ।

पत्न्यामेकदीक्षी ॥ १२ ॥ दीक्षा अस्यास्तीति दीक्षी एकश्चासौ दीक्षी च एकदीक्षी स पूर्वोक्तापराधे सति पत्न्यामुपह्वमिहति पत्न्युपह्वयस्वेति । अप्रायश्चित्तं वा इदं प्रायश्चित्तं वेति विकल्पे वाशब्दः ।

दीक्षान्ते प्रायणीयम् ॥ १३ ॥ प्रायणीयाख्यं कर्म ।

अदित्यै चरुं निर्वपति ॥ १४ ॥ अत्र प्रायणीये · अदित्यै चरुरन्यत्रापीत्यनेन (५. ७. २–३) सिद्धेऽपि पुनश्चरुग्रहणं चरोः प्रायणीयत्वप्रज्ञप्त्यर्थम्[2] ।

---

१) ? ॰मोऽनतं चरेता A. अपागाहनं होमो नृतं चरेत् B. २) अनवस्रावितात्तत्रूष्मपक्वौदनवचनो हि याज्ञिकानां चरुशब्दः प्रसिद्धः marg. gloss. in B.